

PROLETAREC

Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze in Prosvetne Matice

Total space
861", Ads
in this issue
33.5"

OFFICIAL ORGAN OF
J. S. F. AND ITS
EDUCATIONAL BUREAU

ST. — NO. 2239

Entered as second-class matter, Dec. 5, 1907, at the post office at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3, 1893.

PROLETAREC, July 25, 1951

Published Bi-Weekly at 2301 S. Lawndale Ave.

LETO — VOL. 46

Slika iz razdejane, okrvavljenje Koreje.

Francova Španija in Zed. države v skupni "obrambni" zvezi

Anglija in Francija nejevoljni. — Trumanova administracija vodi vnanjo politiko po svoje neglede na mnenja zaveznic in moralno stran

V Washingtonu so dolgo zanikavali, da se naša vlada na "skrivaj" ali pa javno pogaja z diktatorjem Frankom. Toda angloški in francoski vladi je bilo prav dobro znano, kaj se godi z kulismi.

Pripravljenje tal

Pentagon (ogromna palaca v Washingtonu, v kateri so nastajeni uradi ameriške vojne sile) se je odločil dobiti letalska in mornarična oporišča v Spaniji že pred par leti. Toda s svojim načrtom ni hotel planiti na dan in ustvariti v demokratični javnosti po svetu presenečenje in razočaranje. Svojo politiko pripravljanja za zvezo s Spanijo je vodil skupno z državnim departmetom polagoma, po stopnjah. Kadar je bil kritiziran, da kuje zvezo s fašističnim krvnikom Frankom, ki je bil med vojno z Mussolinijem in Hitlerjem z dušo in telesom, je državni departmet vse to zanikal, kot je običaj v diplomaciji. Dela nekaj na skrivaj, a javno pa prisega, da to ni res.

Ze pred več leti so začeli prihajati na obiske v Španijo in k Franku razni tisti ameriški kongresniki in senatorji, ki so se že takrat v kongresu javno potegovali za Franka in pripomorili zanj ameriško gmočno pomoč. Češ, ker je on izkazan Sovražnik komunizma, cemur bi mu jo ne dali?

Za eno skupino članov ameriškega kongresa je šla tja druga, tretja, pridobile so kongres, da je dovolil Španiji milijone kredita in ob enem so vodili tu neudarno propagando, da naj se tudi Španijo sprejme v severoatlantski pakt, ki so ga zasnovale Zed. države. Anglija in Francija sta to nakano odločno odbole. V Washingtonu so se na

Nadljni obiski

Ko so Združeni narodi na ameriško pobudo preklali svoj stari sklep, da naj demokratične dežele nimajo ambasadörjev ali veleposlanikov v Madridu temveč le izvrševalce poslov (charge d'affairs), je bil imenovan za ameriškega ambasadörja konservativen človek in njegova prva brig je bila, da se pobrati s Frankom in pripravi pot za obiske k njemu visokim predstavnikom državnega departmента in Pentagona. London in Pariz sta Washington še vedno svarila, da je ameriško (Konec na 2. strani.)

KDO PRVZAPRAV JE ZMAGAL V KOREJI IN KAKŠNE SO POSLEDICE VOJNE V NJI

Posledice kajpada so znane. Ameriški armadni oddelek ceni, da znaša število žrtev na komunistični strani okrog 1,180,000. V tem številu so vključene tudi izgube med civilnim prebivalstvom v komunističnem predelu Koreje.

Kaj pa na naši strani? Vojni department izdaja poročila le o izgubah naše armade v Koreji, o izgubah zaveznikov, ki imajo čete v Koreji, pa poročajo novinarji (časniški reporterji) in pa vojna poveljstva onih dežel, ki so udeležene v korejski vojni na naši strani.

Glede pravega števila ameriških izgub v naši javnosti ni soglasja. Tisti poslanci in časopisi, ki so ostro nasproti Trumanovi administraciji, trdijo, da znašajo ameriške izgube mnogo nad sto tisoč. Vojni urad pojasnuje, da on objavlja samo izgube, ki jih imamo na bojiščih. V Koreji je mnogo drugih Američanov, izmed katerih lahko kdo umre, lahko se pri delu tudi kdo poškoduje, toda njih se ne smatra za del ameriške armade v Koreji. Tako pojasnjuje armadni štab.

Kaj pa izgube južne Koreje, ki smo jo šli braniti čim je bila napadena? Točnih številk ni, toda celo mnogi ameriški reporterji cenijo, da znašajo precej nad milijon, včevši žrtev med civilnim prebivalstvom južne Koreje. Južno-korejsko armado je na njenem umiku in potem ko se je obrnila nazaj sovražnik vztrajno redčil. Njene izgube so veliko večje kakor ameriške ali kot so izgube vseh zaveznikov, ki so udeleženi v korejski vojni, skupaj.

Severokorejski vojni štab trdi, da je južna Koreja izgubila v tej vojni nad dva milijona ljudi in da so tudi ameriške izgube veliko večje kot pa vojna poveljstvo hoče priznati.

V vojnah se seveda o izgubah, zmaga ali porazah veliko pretirava. Ako bi kdo verjal vsem ameriškim poročilom, ki smo jih čitali od kar se je vojna pričela, bi si predstavljal, da kosimo severne Koreje in kitajske "prostovoljce" kot žanjski stroj žito. Venomer so nam poročali, kako naši letalci uničujejo komunistične čete in da je ubitih po bojiščih kot listja in trave. A nekaj je le moralno ostati živih, sicer bi se sedaj ne bilo treba pogajati za premire.

Besedniki ameriške armade (ako je to pravilen prevod za uradno označbo "army spokesmen") pravijo, da je padlo na bojiščih 842,800 "komunistov" (tako se pri nas označuje severokorejske in kitajske vojake v tisku in v radiu). Od gornjega števila padlih je bilo 361,300 vojakov severne Koreje in 481,500 Kitajcev. Kako je mogoče točno vedeti, kolikšne so sovražnikove izgube, ko niti o svojih še nimamo natančnega števila, je težko razvzoljati. Lahko je vedeti, koliko kitajskih in severokorejskih vojakov imamo vjetih, ne pa, koliko sovražnih vojakov je obležalo na bojiščih. Ampak to ni važno.

Važno je le, da-lj je ena ali druga stran na račun te vojne kaj pridobilna in komu v korist?

Koreci sami nič, ker je vsa njihova dežela — posebno njena mesta, porušena, enaka pota, mostovi, železnice in tudi neštete vasi. Begunci, ki so se z armadami vred pomikali sem in tja, so v lanski zimi silno trpljeli. Otri, matere, bolni in stari ljudje so umirali ob potih. Mnogo jih je utonilo, ko so šli trumoma preko zamrznih rek. Mostovi so bili ali porušeni, ali pa uporabljeni za prehod armade, ene ali druge.

Tudi veliko polja v Koreji je opustošenega, mnogo

(Konec na 2. strani.)

Davki res tepejo samo navadne ljudi

Predsednik Truman je od konгрesa že pred tedni zahteval, da naj zviša davke za nadaljnji deset milijard na leto. Nekaj milijard zvišanja sta se obezbrijnike že pogodile. Zvišale sta dohodniki davek. A še bo treba kje iztakniti kakšne vire, da se zamaže vrzelj, ki jih kopljajo zvezni izdatki.

Tako so se našli trije zelo "slovit" ameriški ekonomi, ki urigajo kongres, da ako hoče res preprečiti inflacijo, mora pravilno obdavčiti delavščini in srednji sloj ker ta dva, čimvečje sodnodge imata, bolj zapravljata in radi tega se draginja veča. Bogataši varčujejo, zato so bogati. Tiste navadni ljudje pa ne vedo kaj je varčevanje. Vsled vojne in oboroževanja je prišlo milijarde vladnega denarja med ljudstvo in ustvarilo inflacijo.

Tako nekako tolmačijo naš finančni položaj ti trije učenjaki, ki so ob enem uverjeni, da je bogataški sloj pretežko obdavčen. Eden teh zagovornikov sistema, v katerem naj bi bili

revni ljudje še bolj revni, je profesor Lloyd Minis, ki uči v University of Chicago — tako slovit učni zavod. Dr. Minis je zelo pri srcu "free enterprise" (kapitalizem po domačem) in to podpira v vsakem predavanju ali pa v pisani razpravi.

Drugi tak učenjak je Ralph Robey, član zveze industrialcev (National Association of Manufacturers). To je mogočna zveza ekonomskih rojalistov, ki vladajo monopolom in je naravno, da je tudi ona kot organizacija za večje obdavčenje malih ljudi. Tretji tak učenjak, ki mu je vse za profitarje in nič za navadno ljudstvo je profesor Simeon LeLand, ki poučuje na Northwestern University.

Po njihovem bi bil zelo dober način pobrati ljudem po par storlarjev več na leto kakor sedaj, ako se jim naloži zvezni prodajni davek. Od kraja po katerih tri cente od dolarja, nato pa šest. Tak davek pobirajo že mnoge posamezne države in pred dobrim mesecom ga je povrnil "Free Enterprise" pa je sovraž-

nik tudi takega "socializma" kot ga včasih Truman priporoča. Nameč da bi država regulirala reke in preskrbela deželo s cene elektriko in farmarje z irzacijo.

Vzrok, da v kongresu tako težko prodre kak dober predlog je, ker so v njemu zastopani zgorj bogataški interesi. Zveza industrialcev in trgovska komora ima v njemu več vpliva kot vse takozvanimi "politične", ki so za znižanje davkov pred vsemi volitvami, potem ko so izvoljeni jih pa navajajo kvíško.

Zvezna vlada zapravi največ denarja za oboroževanje in v vojnah. Ako bi zapravila deset milijard za ureditev vodovja, pa bi v Kansas Cityju na obrežju strankih reke — to je & Missouriju in v Kansasu, ne bilo te strašne povodenjske katastrofe. Toda kongres za take stvari nima denarja, ker to bi bil "socializem". "Free Enterprise" pa je sovraž-

NAROČNIKOM V POJASNILO

Skrbeli bomo, da ne bo več zamud z listom, a naročnike prosimo, da naj naročnino pošljajo, ker je mnogim poteka. Ako nam tisti, ki je še niso obnovili, v kratkem pošljajo prvih tisoč dolarjev, bomo pokrili vse obligacije v tiskarni in druge, potem pa z nadaljnimi obnovitvami ter novimi naročnimi plačevalci naše račune s proti. S tem boste omogočili posebno uredniku lepše dni, da ne bo vedno v skrbih kako zmagovati račune.

Prosimo tisti, ki Proletarca ne bi več hoteli, da plačajo toliko kolikor mu dolgujejo, ker ne bilo bi prav, da bi drugi plačevali. Koliko dolgujete, vam pove številka poleg vašega naslova, ako je primeritev tega številka Proletarca. Ako je številka poleg vašega naslova naprimjer 2229, sedaj tekoča številka Proletarca je 2239, pomeni, da ste dolžni deset številk. Koliko je tekoča številka Proletarca, vidite na prvi strani takoj pod naslovom. Rajščica se da ostanate način, da zmanjšate naročnik Proletarca in da zmanjšate priateljsko sodelovanje.

"Premirje" bi bilo potrebno tudi na ameriških cestah

V avtih nezgodah izgubili lani več kot še enkrat toliko ljudi kakor pa smo jih v Koreji v prvem letu vojne. Sedaj ko toliko pišemo in razpravljamo o konferenci v Kaesongu v Koreji, ki ima namen najti pot v sporazum za prenehanje z vojno, se je dobro spomniti, da bo avtina "vojna" na naših cestah nadaljevana.

Točnih podatkov o žrtvah ameriške armade še ni, a uradni viri trdijo, da jih je bilo na bojiščih okrog 80.000. Izmed teh je bilo kakih 15.000 ubitih, umrlih od ran ali pa v bolezni.

Na naših cestah pa je bilo lani ubitih nad 35.000 ljudi in nad milijon ranjenih. Od teh jih je mnogo pozneje vsled pomeščenih umrlo, tisoče pa je trajno pohabljeno. Letos bo po vseh videzih radi večjega prometa še več nesreč. Na vozilne in na pešce apelirajo iz radija iz priznici, v časopis in v reklamo, da naj bodo previdni, ker življenje, ki ga s tem priznajo, bo morda njihovo lastno. Pa vse nič ne pomaga.

Zato je bilo v prometnih nešrečah v Zed. državah z vladnimi 50 letih ubitih okrog milijon ljudi, ali več kot so jih izgubile v vojnah skozi zadnjih 175 let.

KOMENTARJI

Zbira in presoja urednik

Izagredi so po svetu že staro stvar. Razlika je le v tem, čemu je ta ali oni nastal. Ali proti izkorisčevalcem, ali proti tiranom — o, vzroku, ki poražajo take dogodke, je nič koliko. V BARCELONI je v prvi polovici tega leta nastala splošna stavka in svet se je začudil, kaže se more dogoditi kaj takega v FRANCOVI Španiji. Pričela se je vsled neznanosti razmer, v katerih živi španski proletariat in ostalo bedno ljudstvo. Vse je bilo na ulicah, vse demonstriralo proti krivicam. Diktator Franco je poslal tja svoje vojstvo in bojne ladje. Ljudstvo je bilo vsled provokacij izvzeto v izgred, toda Franco je stavko stril kmalu nato ko se je pričela in izgrednički zbil na tla s svojo oboroženo silo. Veliki ameriški tisk je o tem na željo naše vlade malo ali skoro nič pisal, ker Washington deluje za priateljstvo s Francovim Španijo. Želi si jo za zaveznico v ameriških pripravah za možen spopad s komunizmom, to se pravi, z Rusijo. Španske demokrati so ameriško flirtanje s fašističnim krvnikom kako boli. A v sedanji vnapni politiki ameriške vlade španski demokratični ne pomenijo, ker nimajo moči. Franco jo ima, kar je spet pokazal v Barceloni in nato še v par drugih mestih, kjer je delavstvo skušalo pokazati svoj srd nad razmerami s stavko. Izgred v Barceloni proti krivicam in reakcijo so bili upravičeni, kar so bili veliki hinavščine. Saj to ni bil prvi slučaj izgredov proti zamorcem. Dogodili so se zelo veliki na južni strani Chicaga, v Detroitu in v mnogih drugih krajih. V južnih državah so vse vzbuditi, ki so jo dobili v civilni vojni, še vedno brezpravni. V Ciceru je bilo v tisku, v radiu in s priznici nič koliko. Franco je res žalosten in nepravičen, da se nad njim najbolj zgražali, je bilo veliko hinavščine. Saj to ni bil prvi slučaj izgredov proti zamorcem. Dogodili so se zelo veliki na južni strani Chicaga, v Detroitu in v mnogih drugih krajih. V južnih državah so vse vzbuditi, ki so jo dobili v civilni vojni, še vedno brezpravni. V Ciceru je, da je ne puste v nje legalno, v Ciceru pa se je držal poslužila sile. Zamorce so po ustavi prav tako enakopravni kakor bili ljudje. Toda v prakti-

ZGRAŽANJA nad tem incidentom v Ciceru je bilo v tisku, v radiu in s priznici nič koliko. Franco je res žalosten in nepravičen, da se nad njim najbolj zgražali, je bilo veliko hinavščine. Saj to ni bil prvi slučaj izgredov proti zamorcem. Dogodili so se zelo veliki na južni strani Chicaga, v Detroitu in v mnogih drugih krajih. V južnih državah so vse vzbuditi, ki so jo dobili v civilni vojni, še vedno brezpravni. V Ciceru je bilo v tisku, v radiu in s priznici nič koliko. Franco je res žalosten in nepravičen, da se nad njim najbolj zgražali, je bilo veliko hinavščine. Saj to ni bil prvi slučaj izgredov proti zamorcem. Dogodili so se zelo veliki na južni strani Chicaga, v Detroitu in v mnogih drugih krajih. V južnih državah so vse vzbuditi, ki so jo dobili v civilni vojni, še vedno brezpravni. V Ciceru je, da je ne puste v nje legalno, v Ciceru pa se je držal poslužila sile. Zamorce so po ustavi prav tako enakopravni kakor bili ljudje. Toda v prakti-

CICERO v Illinoisu je postal v ameriški javnosti spet znano mesto vsled izgredov, ki so se dogodili proti naseljevanju črncev vanj. V Ciceru, ni bilo do tedaj nobene zamorske družine. Pa je neka ženska prodala zamorcu svojo hišo z dvajsetimi stanovanji in ko se je priselila vanjo prva zamorska družina, pa je množica že čakala ter ji zdrobila pohištvo, v okna so metali kamenje, goreče kemične sveče na streho hiše in skočila okna in ves ta čas je "drhal" načratala. Zbral se je skupaj bodisi iz protestnih nagibov proti naseljevanju črncev v Ciceru ali pa vsled radovednosti kakih pet tisoč ljudi. Cicersko policijo zamorec, radi katerega se je pri-

(Konec na 3. strani)

EL CAPONE je v tem incidentu zopet zaživel. Nekoč se je pisec peljal z vlakom v Minnesota. V vagonu smo se seznanili in vsakodaj je pojasnil, od kod prihaja. Nekdo je odgovoril, da je "Cicero". To je bilo do tedaj že po Caro sreči največji "slavi", vendar pa je nekaj počinkov zrlo v ega Cicercana kot da je vsakdo, ki pride

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO DRUGO SREDO

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, III.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE

NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;

za četr leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do petka popoldne za priobčitev v številki naslednjega teden.

PROLETAREC

Published bi-weekly by the Yugoslav Workmen's Publishing Co., Inc.
Established 1906.

FRANK ZAITZ, Editor

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
Foreign Countries: One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Avenue CHICAGO 23, ILL.
Telephone: ROckwell 2-2864

NAŠ DRUŽINSKI KOLEDAR

V kolonji "Z upravnikove mize" v tej številki je notica o pripomoru Martina Judnicha, ki pravi v komentiranju o stanju "Proletarca": "Koledar pa le izdaje!"

O tem smo govorili na seji dne 11. maja. Urednik Koledarja je dejal, da bi kar se gradiva tiče vse storil, da znova izide. Toda s koledarem je veliko dela tudi v upravnistvu. Razposlati je treba potrebne listine vsem, ki bi bili pripravljeni nabirati oglase. V ta namen je nujno napisati mnogo osebnih pisem ter ljudi urigirati, nاج sodelujejo. Človek odpis, napol odrečen in potreboven je, da se mu napiše novo pismo, v prizadevanjih, da se ga pridobi za sodelovanje. Kdo nima skušen, si niti predstavljati ne more, koliko truda vzame, predno je pred citatelji knjiga, kakor je Ameriški družinski koledar. Toda zastonj bi vsega tega upravnika dela nihče ne hotel; saj upravnika niti za plačo ne bi mogli več dobiti, ker bi bila premajhna.

Nic manj "sreće" ima urednika koledarja. Včasi so mu pomagali polniti koledar s povestmi, zgodovinskimi spisi o ameriških Slovencih, s članki itd. Ivan Molek, Katka Zupančič, Janko Zega, Stanley Zele, J. Cesarek, Frank Kerže, Leo Zakrajsk, da, tudi Ivan Jontez, Matt Petrovich, Anna P. Krasna, Louis Kaferle itd. Sodelovali bi še Anton Shular, Anton Garden, Joško Ovn, Fred A. Vider, morda Mirko G. Kuhel, mogoče Etbin Kristan, Anton Slabe in še kdo.

Mnogi, ki tu niso navedeni, so se z gradivom oglasili po enkrat, a vseeno, vsebina koledarja je bila pretežno od naših ameriških sotrudnikov, da je to res bila knjiga, ki so jo spisali ameriški rojaki.

Mnogi omenjeni so se slovenskemu pisaniu umaknili, ali se nam odtujili, ali pa se utrudili in naveličali. In še tisti, od katerih bi človek pričakoval ugodenega odgovora, se te odkrijo s tem, da bi, da bo videl, ako si bo mogel odtrgati kaj čas. Na take oblike se človek ne more zanesti.

Urednik je včasi sam napisal mnogo stvari, med temi potopise, seznam vseh slovenskih knjig, ki so izšle v Ameriki, precej o zgodovini slovenskega časopisa v tej deželi itd. Podatke o slovenskih domovih je zbiral tri leta, ker eni mu na pisma niti odgovorili niso, pa se je moral obračati na druge. Enako se je trudil pri sestavljanju seznama o slovenskih knjigah, ki so izšle v Ameriki. Mnogo zgodovinskega gradiva o Slovencih v Ameriki je napisal v Koledar Ivan Molek in tudi sam enega uredil, pisal pa je po pred nekaj leti v vse letnike. Dasi je bilo dela mnogo, s in onih časih idealizma med Ameriškimi Slovenci res lahko dobil pomoč pri tehničnih delih in spisov zadosti.

Tega danes ni več. Sedaj imajo v teh stvareh spet klerikalci prvenstvo. V Lemontu ni treba nič moledovati za sodelovanje. Samostan je poln gospodov in kakih sto jih je po slovenskih župnih.

Pri nas pa je tako, da ko te mine idealizem in volja za pozitivnost, pa postane gol materialist.

O možnosti izdati letos koledar smo razpravljali na seji uprave dne 11. maja in splošno mnenje je bilo, da će bi koledarja ne mogli izdati in ga razposlati do decembarskih sej, bi ga pozneje ne mogli razprodati radi prejšnjih dveh zamud. Ob enem je bilo izraženo mnenje, da ako ni dovolj takih, ki bi pomagali kakor so nekoč, bi se moralo začeti delati na koledarjevi vsebini že zdaj spomladsi.

Urednik je pojasnil, da bi se sicer dobilo gradivo iz starega kraja, toda spisi, ki jih prejemamo sedaj, so bili že kje objavljeni in sploh ne bi izgledalo dobro, če bi naš koledar napolnjeval zgolj s starokrajskim gradivom.

Taka je slika in dokler se v naših vrstah ne napravi kaj reorganizacije in preskrbi sredstva, da se ljudi za delo sraj za silo plača, bo položaj kot je sedaj.

Sicer pa bomo o tem še pisali.

KAKO DELUJE MARSHALOV NAČRT ZA EKONOMSKO OBNOVO ZAPADNE EVROPE

O ameriškem planu za ekonomski podvig zapadne Evrope in drugih dežel izven sovjetskega bloka vladajo različna mnenja. Imenujejo ga "Marshallov načrt za ekonomsko sodelovanje". To ime ima po članu ameriške vlade Marshallu, ki ga je sestavil in po odobritvi zveznega kongresa spravil v delovanje. Angliji je koristil toliko, da sedaj ni več odvisna od ameriških dajatev, toda ne po še Franciji in še manj Italiji, dasi sta baš te dve deželi poleg Anglije dobile največ ameriških dajatev.

Sedaj ima ta plan v svojem programu pospeševati z ameriško pomočjo tudi oboroževanje zapadnega bloka.

CCAU ima iz vladnih virov o delovanju tega plana sledete poročilo.

"Tekom treh let je dosegel Marshallov načrt skoraj vse kar je večina nas mogla le upati da doseže tekom polnih štirih let, da bo tisto določen let" je reklo Mr. Foster.

Ko je orisal uspehe izdatkov

PREDSEDNIK TRUMAN se jako rad vozi za zabavo. Predsedniška vojna Williamsburg je njegov drugi dom. Po dva, tri dni na teden, probije na nji. Gornje je Trumanova slika s te jahte. Ima 164 mornarjev ter druge služinčadi. Njeno vzdrževanje stane ameriške davkopečevce nad pol milijona dolarjev na leto.

Marshallovega načrta v znesku približno enajstih milijard dolarjev do sedaj, je omenil Mr. Foster, da presega vsestranska proizvodnja Zapadne Evrope za 40 odstotkov proizvodnje leta 1938; da se pričakuje, da bodo letosnji poljski pridelki za kakih 10 odstotkov višji kot so bili pred vojno; da je izvoz v deželi brez Marshallovega načrta za kakih 58 odstotkov višji kot 1. 1938 in 72 odstotkov višji kot 1. 1948 in da je trgovina med evropskimi državami 85 odstotkov višja kot 1. 1948, prvo leto Marshallovega načrta.

Tekom četrtega leta svojega delovanja bo nadaljeval urad ECA z načrtom, ki ga je pri-

čel, da krije z gotovino izdatke za materijal in stroje, katere potrebujejo dežele z Marshallovim načrtom za izdelovanje lastnega oružja. Istotako bo nadaljeval urad delovanje na polju vojnega materijala, vključno nakup kritičnega materijala v svrhu kopiranja in obrambno proizvodnjo, kot tudi razvoj novih virov materijala v prekmorskih pokrajnah dežel v Marshallovem načrtu in v deželah južno-vzhodne Azije, katere prejemajo pomoč od urada ECA.

Urad Economic Cooperation Administration se je odločil o sredotočiti delovanje tako, da se bo preskrbelo moč svobodnemu svetu je izjavil Mr. Foster.

Te vrelce podržavili srami svojega delovanja bo nadaljeval urad ECA z načrtom, ki ga je pri-

čel, da krije z gotovino izdatke za materijal in stroje, katere potrebujejo dežele z Marshallovim načrtom za izdelovanje lastnega oružja. Istotako bo nadaljeval urad delovanje na polju vojnega materijala, vključno nakup kritičnega materijala v svrhu kopiranja in obrambno proizvodnjo, kot tudi razvoj novih virov materijala v prekmorskih pokrajnah dežel v Marshallovem načrtu in v deželah južno-vzhodne Azije, katere prejemajo pomoč od urada ECA.

Dalje vrelce vrečke podržavili srami svojega delovanja bo nadaljeval urad ECA z načrtom, ki ga je pri-

čel, da krije z gotovino izdatke za materijal in stroje, katere potrebujejo dežele z Marshallovim načrtom za izdelovanje lastnega oružja. Istotako bo nadaljeval urad delovanje na polju vojnega materijala, vključno nakup kritičnega materijala v svrhu kopiranja in obrambno proizvodnjo, kot tudi razvoj novih virov materijala v prekmorskih pokrajnah dežel v Marshallovem načrtu in v deželah južno-vzhodne Azije, katere prejemajo pomoč od urada ECA.

Poročilo pravi, da živi pod komunističnimi diktaturami petdeset milijonov katoličanov. Vatikanska statistika se v njemu bavi v Evropi in Aziji.

Deželi z veliko katoliško večino sta Poljska in Čehoslovaška. Obe sta komunistični in v obseh se s katoliško opozicijo zelo ostro postopa. Tudi v Sovjeti je precej katoličanov, npr. Litvinci. Madžarsko se v Vatikanu smatra za katoliško deželo. Enako Hrvatsko in Slovenijo. V veliki meri so, toda milijone teh katoličanov ne sledi vatikanu temveč vladam svojih dežel.

Dalje vrelce vrečke podržavili srami svojega delovanja bo nadaljeval urad ECA z načrtom, ki ga je pri-

čel, da krije z gotovino izdatke za materijal in stroje, katere potrebujejo dežele z Marshallovim načrtom za izdelovanje lastnega oružja. Istotako bo nadaljeval urad delovanje na polju vojnega materijala, vključno nakup kritičnega materijala v svrhu kopiranja in obrambno proizvodnjo, kot tudi razvoj novih virov materijala v prekmorskih pokrajnah dežel v Marshallovem načrtu in v deželah južno-vzhodne Azije, katere prejemajo pomoč od urada ECA.

Poročilo pravi, da živi pod komunističnimi diktaturami petdeset milijonov katoličanov. Vatikanska statistika se v njemu bavi v Evropi in Aziji.

Deželi z veliko katoliško večino sta Poljska in Čehoslovaška. Obe sta komunistični in v obseh se s katoliško opozicijo zelo ostro postopa. Tudi v Sovjeti je precej katoličanov, npr. Litvinci. Madžarsko se v Vatikanu smatra za katoliško deželo. Enako Hrvatsko in Slovenijo. V veliki meri so, toda milijone teh katoličanov ne sledi vatikanu temveč vladam svojih dežel.

Dalje vrelce vrečke podržavili srami svojega delovanja bo nadaljeval urad ECA z načrtom, ki ga je pri-

čel, da krije z gotovino izdatke za materijal in stroje, katere potrebujejo dežele z Marshallovim načrtom za izdelovanje lastnega oružja. Istotako bo nadaljeval urad delovanje na polju vojnega materijala, vključno nakup kritičnega materijala v svrhu kopiranja in obrambno proizvodnjo, kot tudi razvoj novih virov materijala v prekmorskih pokrajnah dežel v Marshallovem načrtu in v deželah južno-vzhodne Azije, katere prejemajo pomoč od urada ECA.

Poročilo pravi, da živi pod komunističnimi diktaturami petdeset milijonov katoličanov. Vatikanska statistika se v njemu bavi v Evropi in Aziji.

Deželi z veliko katoliško večino sta Poljska in Čehoslovaška. Obe sta komunistični in v obseh se s katoliško opozicijo zelo ostro postopa. Tudi v Sovjeti je precej katoličanov, npr. Litvinci. Madžarsko se v Vatikanu smatra za katoliško deželo. Enako Hrvatsko in Slovenijo. V veliki meri so, toda milijone teh katoličanov ne sledi vatikanu temveč vladam svojih dežel.

Dalje vrelce vrečke podržavili srami svojega delovanja bo nadaljeval urad ECA z načrtom, ki ga je pri-

čel, da krije z gotovino izdatke za materijal in stroje, katere potrebujejo dežele z Marshallovim načrtom za izdelovanje lastnega oružja. Istotako bo nadaljeval urad delovanje na polju vojnega materijala, vključno nakup kritičnega materijala v svrhu kopiranja in obrambno proizvodnjo, kot tudi razvoj novih virov materijala v prekmorskih pokrajnah dežel v Marshallovem načrtu in v deželah južno-vzhodne Azije, katere prejemajo pomoč od urada ECA.

Poročilo pravi, da živi pod komunističnimi diktaturami petdeset milijonov katoličanov. Vatikanska statistika se v njemu bavi v Evropi in Aziji.

Deželi z veliko katoliško večino sta Poljska in Čehoslovaška. Obe sta komunistični in v obseh se s katoliško opozicijo zelo ostro postopa. Tudi v Sovjeti je precej katoličanov, npr. Litvinci. Madžarsko se v Vatikanu smatra za katoliško deželo. Enako Hrvatsko in Slovenijo. V veliki meri so, toda milijone teh katoličanov ne sledi vatikanu temveč vladam svojih dežel.

Dalje vrelce vrečke podržavili srami svojega delovanja bo nadaljeval urad ECA z načrtom, ki ga je pri-

čel, da krije z gotovino izdatke za materijal in stroje, katere potrebujejo dežele z Marshallovim načrtom za izdelovanje lastnega oružja. Istotako bo nadaljeval urad delovanje na polju vojnega materijala, vključno nakup kritičnega materijala v svrhu kopiranja in obrambno proizvodnjo, kot tudi razvoj novih virov materijala v prekmorskih pokrajnah dežel v Marshallovem načrtu in v deželah južno-vzhodne Azije, katere prejemajo pomoč od urada ECA.

Poročilo pravi, da živi pod komunističnimi diktaturami petdeset milijonov katoličanov. Vatikanska statistika se v njemu bavi v Evropi in Aziji.

Deželi z veliko katoliško večino sta Poljska in Čehoslovaška. Obe sta komunistični in v obseh se s katoliško opozicijo zelo ostro postopa. Tudi v Sovjeti je precej katoličanov, npr. Litvinci. Madžarsko se v Vatikanu smatra za katoliško deželo. Enako Hrvatsko in Slovenijo. V veliki meri so, toda milijone teh katoličanov ne sledi vatikanu temveč vladam svojih dežel.

Dalje vrelce vrečke podržavili srami svojega delovanja bo nadaljeval urad ECA z načrtom, ki ga je pri-

čel, da krije z gotovino izdatke za materijal in stroje, katere potrebujejo dežele z Marshallovim načrtom za izdelovanje lastnega oružja. Istotako bo nadaljeval urad delovanje na polju vojnega materijala, vključno nakup kritičnega materijala v svrhu kopiranja in obrambno proizvodnjo, kot tudi razvoj novih virov materijala v prekmorskih pokrajnah dežel v Marshallovem načrtu in v deželah južno-vzhodne Azije, katere prejemajo pomoč od urada ECA.

Poročilo pravi, da živi pod komunističnimi diktaturami petdeset milijonov katoličanov. Vatikanska statistika se v njemu bavi v Evropi in Aziji.

Deželi z veliko katoliško večino sta Poljska in Čehoslovaška. Obe sta komunistični in v obseh se s katoliško opozicijo zelo ostro postopa. Tudi v Sovjeti je precej katoličanov, npr. Litvinci. Madžarsko se v Vatikanu smatra za katoliško deželo. Enako Hrvatsko in Slovenijo. V veliki meri so, toda milijone teh katoličanov ne sledi vatikanu temveč vladam svojih dežel.

Dalje vrelce vrečke podržavili srami svojega delovanja bo nadaljeval urad ECA z načrtom, ki ga je pri-

čel, da krije z gotovino izdatke za materijal in stroje, katere potrebujejo dežele z Marshallovim načrtom za izdelovanje lastnega

PRIPOVEDNI DEL

Miško Kranjec: Fara Svetega Ivana

ROMAN

(Nadaljevanje.)

Zofija mu je postajala samo še predmet, zakaj zdaj ob odhodu je hotel, da zabriše za sabo vsako sled, to je, da kratko malo pozabi na vse to svetoivanstvo, kjer je tonil v čedjalje večje blato.

Zofija ni več mislila na možnost, da bi se po njem resila od tod, in zato ga je čedjalje bolj sovražila.

"Sama si kriva, da te nisem vzel za ženo," ji je nekoč rekel. "Nisi se mogla odločiti. Nihal si med Korenom in menjom."

Sicer pa, morda si boš kdaj premisliša. Več, nekaj me včasih vleče k tebi . . . nekaj čudnega."

"Ali se ti ljubi tako govoriti?" je vprašala.

"Pa še kako!" se je zasmelj. "Saj tudi resno mislim. Nekaj na tebi mi ugaja. Morda to, da jaz nimam več kam iti razen k tebi. Kaj čes, tudi zate ni nobene poti . . . Midva bi se razumela, zdaj ko smo do kraja zavozili to bedasto življenje."

Tri dni pred božičnimi počitnicami pa se je Koren le uprl Smonu. To je storil tem laže, ker je bil potipal Sušnika in mu je ta obljudil, da bi v skrajni sili "že kako napravili". Ko je Smo prišel po slovo, Koren ni hotel odpreti duri, pač pa se mu je posmeval in režal skoz okno.

"Jokal boš, Korenček," je rekel Smo.

"Glej, da ne boš ti," je odvrnil Koren.

"Zato, ker si me obsdil na smrt? Nič se ne bojim!" Koren je začudeno gledal in pomežoval. Smo pa je nadaljeval, stiskajoč glavo k oknu: "Ne misli, da je Smo tako neumen! Ne bo ti nesel glave pred puške! — Ti, Zofija, pa se pripriavi! Pridem pot! Adijo, Zofija! Za mano boš pršla! Boš, boš!" In odšel je. Kakor nalašč je takrat srečal na purgi Klemenčevevo Gizo. Bil je ves pod vtisom spora s Korenom in samo tako se je lahko zgodilo, da jo je ustavil, rekoč:

"Gospa, samo za trenutek vas bom zadržal, da se poslovim od vas, in da vam po lepi krščanski navadi želim srečne praznike in še srečnejše novo leto. A še nekaj drugega bi vam rad povedal." Začel je zelo tiho govoriti, ko se je nagnil nekoliko k njej. "To namreč, da ste mi ves čas ugajali. Presneto da res! Ne smete zameriti, saj vam bom nazadnje povedal tudi nekaj taka, kar vas bo zanimalo. Ali prej vam moram svoje povedati: res ste mi ugajali. Ostalo mi je še nekaj čuta za lepoto življenja. Tudi jaz sem nekoč hotel tja . . . vrag ga vedi kam . . ."

"Kaj ste še od nabiranja za božičnico pijani?" je vprašala.

je celo od vsega nabranega denarja sto dinarjev še zapravil nekje v gostilni. Toda o tem se ni govorilo, pač pa se je govorilo, kako se je Smo lepo potrudil.

Vzrok Smonovega pobega je bil zavit v mrak. Da se je naveščil Slovenskih goric, jim je bilo razumljivo, ker Smo razen Korena, kakor so mislili, ker niso nič vedeli, ni imel nikogar več. Zgubil je ves ugled in poštene ženske sploh niso hotele z njim govoriti. A tudi pijačnih bratcev ni našel pravih. Zdela se je, da ga povsem gnilem življenu pri Svetem Ivanu nekakšno domotzožje vleče v njegovo kranjsko deželo. Da se mu je posrečilo po neuradni poti in takrat naglo dobiti dekret, se jim tudi ni zdelo čudno: Smo je imel povsed prijatelje, ki so ga cenili, kakor vsakdo, kdor ga ni poznal. Zato pa je zelo skrbel, da bi ne zgubil ugleda pri takih ljudeh, zaradi česar je med njimi spremeno skrival svoje pravo življenje. Tako o vsem, kar se je godilo v Korenovi hiši, nihče prav nič vedel. Komaj Manca je nekaj slutila in trdila, "da se Smo pase na Korenovo zeljninku", kar so sicer tudi drugi slutili, toda vse njegove umazanije so ostale prikrite. Ker je bil že na počitnice vzel s seboj vse svoje stvari — imel je vsega bore malo! — se mu ni bilo treba vräčati k Svetemu Ivanu in je pismeno uredil in se tako tudi poslovil od vseh.

Le Klemenčeva sta slutila, kaj je pognoval Smo na Svetega Ivana, kar je sam namignil: preplašil se je. Toda Matije tokrat ni zanimal toliko pobegli Smo kakor tisto, kar je povelen Gizi: tisto o pobijanju. O tej stvari so pri Klemenčevih mnogo govorili, potem ko so vsi obljubili, da bodo molčali. Rožman je povedal, da mu je bil dejal Rožič, ko je bila bratva. Oblakovska gospa je povedala, da je njej prav tak zagrozil.

"Ali bodo Nemci res klali, ako pridejo sem?" je na tej "konferenci" vprašala Pavla zaskrbljeno. Matija se je nasmehnil in rekel:

"Slovencev zanje ni."

"Saj so nam v Mariboru vedno grozili," je menila Oliva, ki je bila Sokolica. "Če pridejo, jaz že ne ostanem na Stajerskem. Saj sem že slišala v Mariboru, da imajo celo listo Sokolov!"

"Odlok z banovine pravi, da mora vsak učitelj ostati na svojem mestu," je dejal Rožman.

"Piše naj me tak odlok v uhol!" je vzkljuknil Manca.

Ta "konferenca" seveda ni bila zaključena, temveč se je nadaljevala iz dneva v dan, zakaj nemadoma so vsi čutili, da so tesneje povezani, kakor so mislili in nehote so se zatekali v bodoče gladkeje naprej.

V upravnosti bomo dobili te dni saj začasno pomoč, da bo zaostalo delo čimprej opravljeno. Potem bo mogoče na pisma sproti odgovarjati, naslovnik naročnikov sproti urediti in se marsikaj, kajti dela je več kot za dva. (Citajte v tej koloni "grajo" na urednika, ki jo je poslav Anton Zornik.)

L. Debeljak iz daljnega Seattla v Washingtonu je obnovil naročnino in pošiljal pozdrave.

Vincent Terdin, Peru, Ill., je istotko obnovil naročnino in se oprošča, ker da je zaostal. Vse dobro, Vincent.

Martin Judnich, Waukegan, Ill., je poslal \$10 bankovec in v pismu pravi med drugim: "Jack

Mesec mi je dal \$3 za naročnino in \$2 pa v podporo listu. V

enak namen sem priložil jaz \$5, skupaj \$10." Dalje piše: "V

povogoru sva vuela v misel tebe

in Proletarca. Od naju dveh

imaš priznanje za delo, ki ga vršiš in za potrpljenje pri Proletarcu. S priznanjem seveda ni pomagano ne tebi ne Proletarcu. Skoda, ker nisva multimilijonaria ali vsaj milijonarja . . . potem bi morda že pomagala."

(Naš dostavek: Seveda bi, ako

bil tudi kot milijonarja imela enako prepricanje kakor ga ima-

ta sedaj.)

Gledje koledarja pravi Judnich: "Družinski koledar pa le izdaje! Cena mu naj bo \$2.50 ali tri, če potrebno. V prihodnjem na naročnike na koledar v način nabirajmo, in ako bi se jih dobitilo dovolj, da bi se pokrilo stroške, bi ga tiskali."

Martinu smo stvari glede koledarja pojasnili in enako pojasnilo je v tem listu.

M. Judnich h koncu svojega pisma dostavlja, da je službo spremenil — šel je popravljati nazaj "stare škarpe" kakor pravi. Dali so mu nekaj ugodenosti in primarniki k placi, pa se je vrnil. Ker bo delal daljše ure, pravi, da za Proletarca ne bo imel toliko časa kot doslej, a prenehel z delom zanj ne bo. Dobro. On je eden izmed najboljših agitatorjev Proletarca. Imamo še kak ducat takih. Ako bi jih imeli tri ali štiri ducate,

TUDI POŠTA SE PODRAŽUJE

Razne poštne so bile v zadnjih nekaj letih že večkrat zvišane in sedaj so znova.

Poština prvega razreda za pismo je dvignjena 1c. Prilepiti bo torej treba znamko za 4c namesto za 3c kot dosedaj. Ako je pismo težje kot ena unča, je treba dati za vsako dodatno unco ali pa frakcijo unce toliko več.

Na pismo poslana po zračni pošti bo treba odslej dati znamko po 8c namesto po 6c, kakor je bilo dozdaj v veljavni. Ako je pismo težje kot ena unča, je treba za vsako nadaljnjo unco teže plačati po isti tarifi kakor za prvo.

Na razglednice in dopisnice bo treba po novem dati znamko za 2c namesto za 1c kot je bilo dozdaj v veljavni.

Zvišana je poština tudi za časopise in revije, ki imajo privilegji pošte drugega razreda (Second Class mail), in sicer 30 odstotkov, toda bo zvišana stopnjena, vsako leto 10 odstotkov skoraj tri leta.

Izvezta od teh zvišanj poštne pa so religiozne, temperenčne in znanstvene publikacije, ako so urejevane za uporabljanje v šolah in pa za versko vzgojo.

Ta zvišanja bodo prinesla pošti tri sto milijonov dolarjev dodatnih dohodkov na leto. Deficit pošte v minulem fiskalnem letu je znašal približno pol milijarde dolarjev. Torej bo njen primankljaj znašal na dve sto milijonov, pogojno da se njeni izdatki ne zvišajo.

Veliko breme pošte je, ker članom zvezne zbornice že leta in leta ni treba plačati nobene poštne, kadar razpoljujajo svoje govorice, ali pa članke iz časopisov, ako so jih prej bodisi prebrali v kongresu, ali pa jih dali natisniti v Congressional Record. Tega privilegia se poslužujejo sebi v reklamo več ali manj vsi poslanci in senatorji.

Zastonjsko pošto imajo tudi vsi uradi zvezne vlade. Vse to poštne department veliko stane, kajti za raznašanje teh pisem, slik, pamfletov itd. mora imeti pošta toliko več uslužbencev.

Lahko bi se vsem, ki imajo pravico pošiljati svoje stvari po pošti brez poštnine tudi privilegji omejili, toda kdo bo to storil? Mar bo kongres samemu sebi odstrigel kaj brade? Na to se misliti ni.

Z UPRAVNICKOVE MIZE

V uradu se je oglašil Jacob Menhardt iz Sheboygana inapeljal: "Proletarca moramo ohraniti. Meni je to najljubši list." Da pa ni bilo samo pri besedah, je plačal za podaljšanje naročnine in prispeval \$5 listu v podporo, skupaj \$8. Jacob ima med Proletarčevimi naročniki precej posnemovalce, a se več bi jih billo treba.

Anton Shular je opravil za Proletarca že veliko potov. Poslal je spet tri celoletne naročnine in 50c listu v podporo, ki jih je prispeval John Yoger iz Arme. Shularja imajo naši čitalniki radi vsled njegovih humorističnih dopisov, pa je bil zadnje čase z njimi tako skop kakor mi s Proletarcem. Pravi, da bo ob prilikah kakoge spet napisal. Dobrodosel! Namreč on, ki pride na sejo gl. odbora SNPJ, in njegov dopis.

Steve Vidmajer iz sosednega Clarendon Hillsa je izročil Filipu Godini za Proletarca \$3 za naročnino in \$2 listu v podporo, skupaj \$5. Steve in Rosie Vidmajer sta pred leti farmarila v Willardu, Wis., potem pa se preselila v Clarendon Hills, kjer živi precej naših rojakov.

Louis Bait, Pierce, W. Va., je obnovil naročnino in prispeval \$1 listu v podporo, skupaj \$4.

Frank Robaus iz Cicera je obnovil naročnino (\$3.00) in vso to izročil Johnu Martinjaku, ki upravlja prostore družabnega kluba v Slov. del. centru.

John Kunstel, Arcadia, Kans., je poslal vsoto \$6 za naročnini, ki mu jih je izročil Frank Dolinar, eno zase, drugo za Loisa Vene.

John je bil bolan v bolnišnici in doma. Prosil je nas, da bi mi priobčili zahvalo vsem, ki so ga obiskali v bolezni in moralna biti že v prejšnji številki, a tudi v tej ni prepozna. John Kunstel pravi v pismu:

"Večkrat sem že čital, da človek spozna prijatelje šele ko je v nesreči. Tako sem tudi jaz spoznal, da jih imam več kot bi skdaj mislil. Torej vsem prav lepava, ravno tako onim, ki mi so poslali kartice v pozdrav, z željo, da kmalu ozdravim."

John pismo zaključuje, da mu gre precej na bolje. Pisano je bilo v juniju. Upamo, da je zdaj spet zdrav, ker kot sam pravi v pismu, "bo še travo tlačil."

Andrew Spolar je pozimi Floridčan, kjer ima svoj zimski stan, v poletju pa je Illinoisčan. Živi v svojem poletnem domu Rd 1 Prairie View, Forest Lake, Ill. Obnovil je naročnino, poslal \$5 in naročil, naj mu sedaj pošiljamo list na gornji naslov.

Frank Novak iz Livingstona, Ill., je obnovil naročnino in poslal \$1 listu v podporo.

Dr. John J. Zavertnik PHYSICIAN and SURGEON 3724 WEST 26th STREET Tel. Crawford 7-2212 OFFICE HOURS: 1:30 to 4 P.M. (Except Wed., Sat. and Sun.) 6:30 to 8:30 P.M. (Except Wed., Sat. and Sun.) Residence: 221 Shinston Rd., Riverside, Ill. Phone Riverside 2212

Mike Kramer, New Britain, Conn., je obnovil naročnino ter dal \$7 listu v podporo, skupaj deset. V pismu nič ne hvali in nikogar ne kritizira. Vse kar želi je pomagati Proletarcu, da bi ga ohranili.

Paul Ocepik iz Detroita je obnovil naročnino ter dal \$7 listu v podporo, skupaj deset. V pismu nič ne hvali in nikogar ne kritizira. Vse kar želi je pomagati Proletarcu, da bi ga ohranili.

Ignac Urban iz Walsenburga, Colo., je postal naročnino in \$2 listu v podporo, skupaj \$5. Podpisal se je "vaš star naročnik Ignac Urban". To tudi je — ne samo naročnik temveč tudi podpornik Proletarca.

Frank Repenshek, Renton, Wash., je postal \$5 za naročnino, in Joseph Zeleznik, Osage, W. Va., \$3. Torej vsak z drugega konca dežele.

"Big" Toni Tomič iz Oaklands je nam postal obširno pismo, največ glede urednikovega poročila na seji upravnega odbora Proletarca. Tone ima le lepe, prijateljske nasvete, nič ne "špika". Omenja, da smo v Los Angelesu izgubili dobrega naročnika Blaža Mezori. Preminil je dne 2. junija. Urednik je čital notico o njegovem smrti in imel namen napisati nekoliko nekrologa o njemu, pa je list tedaj vselil naših težko neredno izhal. Res je, kakor pravi "Big" Toni — Blaž Mezori ni bil samo naročnik in prijatelj Proletarca, v katerem je dolgo poročilo o stanjtu lista, poročilo glede koledarja in nato pa pove zapisnik razpravo o teh stvarih. Delnica bi kaj zaledla, ako bi jo mogli prodati, ker SDC jih ne kupuje nazaj.

Hvala Tonetu za pismo. Za stvari, o katerih je vprašal, pa urednik ni utegnil raziskavati, zato je čakal, da bi prišel sem kdo bivših upravnikov ter mu pomagal iskati. Ce veš kje je kaka stvar, posežeš v miznico pa jo imaš. Ako pa ne veš, tudi lahko pred nosom, pa bo boš iskal kot Ribničan svojega konja.

Zanimiv je tale stavek v pismu s. Zornik: "Piši, zakaj ne vzameš ali odobri prostovoljnega dela, ko se ti ljudje ponujajo. Ali nočeš biti mož do groba in zvest principom? Ali raje hočeš ostati pozabljen?"

Saj menda ni vse črno! Citaj knjigo Ančke Krasne "Za lepše dni."

Iz tega mi je popolnoma jasno, da četudi je Tone napravil po Penni in tudi v Ohiu za Proletarca marsikako agitacijsko pot, tega važnega zapisnika v Proletarcu z dne 30. maja očvidno ni čital, da smo sčitale opozarjali nanj na treh straneh, vstevši na prvi.

Iz Tonetovega stavka "o ponujanju ljudi in naši urad v prostovoljnem delu", toda jih "urednik ne mara", očitno sije, da ga je nekdo nalagal, pač kak tak, ki ruje proti uredniku tega lista iz Hudobije, ali pa iz kakih

★ KRITIČNA MNENJA, POROČILA IN RAZPRAVE ★

Politično stanje v Franciji po volitvah ostalo po starem

Politični in ekonomski položaj se v Franciji po volitvah (vršile so se koncem junija) ni mnogo spremenil. Moč posameznih strank je nekako ista, z izjemo, da so se de Gaullevci pojavili.

Ameriški novinar Henry Wall Street Journal je rezultat volitev tako, da povprečen Francoz ne verjam, da je vojna z Rusijo blizu, niti ne verjame, da je vojna z njim neizogibna. Dalje, da je povprečen Francoz sit vojne in da če že pride do nje, bi rajše živel pod sovjetsko okupacijo kot pa bil ubit na bojišču. Smatra tudi, da najbolj tišči v novo vojno Ameriko in da je ta povprečen Francoz zelo sit ameriške "dominacije" nad njimovo deželo.

Isti novinar pravi, da je izid volitev pokazal, da si francosko ljudstvo želi rajše boljše jesti, se boljše oblačiti in boljše živeti kot pa svoje dohodke dajati za davke v prid pripravljanja na vojno.

Izid volitev je ob enem od krik, že znano resnico uverjenosti francoskega ljudstva, da neglede koliko zapravi za oboroževanje in kolikšne napore si nakopije v pripravljenju obrambe, ako pride do vojne z Rusijo, Francija ne more postati dovolj močna ustaviti ali pa premagati sovjetski "blitz". Francosko ljudstvo je obenem mišljeno, da bi Zed. države Francije z letali ne mogle ubraniti, niti ne z atomskimi bombami.

Dalje Henry Wales, ki je v Parizu poročevalce čikaške Tribune, ugotavlja, da ameriška propaganda in ne general Eisenhower nista mogla francoskih volilcev prepričati, da je nalog Francije obrožiti se do zobi, da bo možna odbiti Stalinovo invazijo, ki se kmalu dogodi.

Voliteve so dalje pokazale veliko razliko med javnem mnenjem v Franciji in v Zed. državah. Slednje še niso bile nikoli premagane, nikoli okupirane in še nikoli niso bile bojišče razen zelo kratko dobo leta 1812.

Francija pa je bila že v nešteti vojnah in zmaga komaj v polovici njih. Francija je bila že velikokrat bojišče (npr. v obeh svetovnih vojnah in velikokrat prej), bila okupirana za dolgo dobo in razkosana od zmagovalcev. Ko je spet zmaga, je vse ugrabljeni ji kose nazaj, okupirala sovražne dežele in tirjala od njih visoke vojne odškodnine.

Francozi ne morejo razumeti panični strah Američanov pred možnostjo vojne, v kateri bi morda padale bombe na ameriška mesta in ameriška zemlja invadirana. Francija je te stvari že velikokrat doživel in v zlic velikim uničenjem je še vsakikrat vstala in se ohranila.

V zadnjih volitvah je glasovalo 19,000,000 ljudi, pet milijonov izmed njih za komunistično listo, ali približno toliko kot v prejšnjih volitvah l. 1946. Vzlič temu visokemu številu glasov pa je komunistična stranka izgubila skoro polovico poslancev. V prejšnjem parlamentu jih je imela 180, v sedanjem jih ima 100. Vzrok temu je nov volilni zakon, ki omogoča v volilne namene združevanje strank, po volitvah pa si razdeli mandate.

Gibanje za združitev francoskega naroda, ki mu načeljuje general De Gaulle, je dobito 4,000,000 glasov in dobito v parlamentu 128 sedežev. Degaulisti niso "proameriška" stranka. Oni sanjajo o obnovi starega, mogočnega francoskega impe-

rija. Ako bi zmagali, bi si že zeli ameriške muncije in ameriški posojil, toda nikake ameriške kontrole nad Francijo. General De Gaulle je za zgraditev mogočne francoske armade, toda ne pod kakim ameriškim generalom Eisenhowerom ampak pod francoskimi oficirji. On smatra, da le Franciji bi spadalo vodstvo nad oboroženim zapadnim Evropo, ne pa kaki vnajni deželi (kot je Amerika).

Komunisti in socialisti smatrajo De Gaullea za človeka fašističnih tendenc. Je reakcionar in v slučaju da pride kdaj na krmilo bo udaril pred vsem po delavskem gibanju. To bi pomenilo civilno vojno v Franciji, ki ne bi bila prva.

Tretja največja stranka v Franciji je socialistična – približno tolikška kakor De Gaulleja, in četrta je krščansko-demokratska stranka. Poleg teh je v Franciji še kakega pol dana manjših strank, ki so zastopane v parlamentu. Največja izmed teh je radikalno socialistična stranka, ki pa ni ne radikalna in ne socialistična. Sedanja vlada je zbirka koalicije, sestavljena večinoma iz istih strank kakor prejšnja. Sodeluje z Ameriki, dasi čestokrat nejveljivo, ker Američani delajo po svoje in hočejo povsod komandirati.

Torej kot že rečeno v uvodu, se politični položaj v Franciji radi volitev ni dosti spremenil.

Kdo je največ kriv gozdnih požarov?

V začetku letašnjega julija je blizu Silver Cityja v New Mex. požar uničil na tisoč akrov smrekovih gozdov. Kakih 40 tisoč akrov je požganega.

Tam kjer so bile prej vitke smreke in vmes drugo drevesje, so sedaj črni ogorki.

Gozdni požari so v naši deželi nekaj zelo občajnega. Neko so jih povzročale staromodne lokomotive, ki so pihale iskre iz svojih dimnikov. Zato so ob progah na onih krajih, kjer so bili gozdovi, na vsaki strani v 20 do 30 četrtjih širine vse iztrebili in tako so iskre padale na gola tla. Tudi strelo se dolži za povzročiteljico marsikakega gozdnega požara.

Za najbolj nevarne gozdovom pa se smatra avtoiste. Greda v gozd, zakurijo, kaj kuhajo v senci, medtem pa mečejo cigaretno ogorce na sve strani, oganja ne pogase, temveč se tebi ni meni nič brezbrizno odprejelo. Radio in posebno zvezna ter državna vlade, ki so varuhinje gozdov, apelirajo na turiste in druge potnike, naj bodo prijazni gozdovom. Milijone jih je in so oprezeni kadar kurijo v gozd. Ogenj pogase, predno se odprejelo. A je poleg teh tisoči in tisoči toliko malomarnih, da jim je vseeno kaj se zgodi ko odidejo. Ali pa so toliko zabiti, da niti pojmi ne kaj pomeni beseda "posledice."

Koliko tega naravnega bogastva gre vsako leto v nič vsled malomarnosti ali pa ignoranca, tega taki ljudje ne zapopadejo, in zato so, kadar so v gozdovih, baš oni njim najbolj nevarni.

Stevilo zveznih uslužbencev raste

Ameriška vlada ima sedaj, oziroma imela jih je v začetku aprila 2,362,000 civilnih uslužbencev. V marcu je bilo na novo najetih 53,500. Ta proces načrta načrta bo nadaljevan dokler bo vojna v Koreji in dokler bo v oboroževanju v takem zamahu.

ČEK v znesku \$500 mu je v Bosnu meseca maja osebno prisnel ameriški poslanik iz Beograda. Rekel je revni seljak: "Ni mi za ček, rad bi dolarje." To so mu svetovali taki ljudje, ki vedo, da dolarji so vrednota povsod, dinarji niso. Pa mu je poslanik pojasnil: "Dolarjev ti ne smem dati, ker bi bilo to proti finančnim naredbam Jugoslavije.

KOMENTARJI

(Konec s 1. strani)

stan v Ciceru. V resnicu je Capone imel svoj glavni stan v Chicagu, v Ciceru pa nekaj lokalov in veliko "polititske" zaslombe, kakor jo je imel v Chicagu. In ker navadni ljudje nočejo "trubla" z gangsterji, so ga pustili v miru. Tako je občina Cicero v Caponjevi dobila svoj sloves kot mesto gangsterizma, dočim je v resnici spadal Chicagu. Se na nekaj so sedaj povdarijali v zgražanju nad cieverskimi izgredi, namreč da je Cicero mesto "fornerjev" in njihovih potomev.

CARE je dobrodelna ameriška organizacija, ki pošilja pakete v vse tiste kraje po svetu, ki so odprti ameriški pomoči. Veliko jih oddaja potrebnim zastonji, a mnogo tudi po naravnih naših tukajšnjih ljudi na naslove v starem kraju, kakršne so pa izberejo. Pisec te kolone je že pred nekaj leti apeliral na naše merodajne ljudi, naj nam ne pošljajo denarja. Paketov — potrebščin, ki jih tu niti za denar ne dobimo, si želimo.

JUGOSLAVIJA je imela po vojni dve silovite, oziroma tri nesreče. Mnogokje je bila dočela razbita. Potem njen spor z Moskvo, ki ji je zavrl njen ekonomski razvoj toliko, da jo bo še dolgobole. Končno agrarna reforma, ki je opisala vse samostojne posestnike, ker nocejo (saj veliko izmed njih) v zadruge, potem pa še šuša. Čudno je, da se ta država, objeta zdaj z vseh strani skorodamovih sovražnikov, tako pogumno drži! Seveda, brez pomoči Amerike in drugih zapadnih dežel bržko ogromnih težav ne bi mogla prestati in bi padla nazaj v kominformski blok ali pa v anarhijo in še v kaj hujšega.

NASA DEZELA ima čudno manj, da hoče od raketerjev pošteno plačevanje dohodninskega davka, neglede kako si pridobivajo dohodek, bodisi s še tako nezakonitimi sredstvi. Tako je moral v ječu, ker ni plačeval dovolj dohodninskega davka, noterični Al Capone, ki je potem umrl v Floridi, še vedno bogat, in slab izgleda za druge bogataške "gangsterje" in raketerje, ker je za njimi sedaj toliko davčnih poizvedovalcev (internal revenue men) kot muh, ker smo v poletju. To bodo grafterji želi! Kajti kongresna komisija za raziskovanje zločinov je doganal, da tudi vsi davčni raziskovalci niso pošteni. Posebno ne v takih državah, v katerih je največ korupcije. Npr. v New Yorku, v Floridi, ali pa npr. v Nevadi. Glavni davčni uradnik (Internal Revenue Man) je sam na svojo roko ustanovil "rudniški družbo", ki je bila brez rudnikov. Srebrnih ali kakršnih koli. Dal je tiskati delnice ter jih dal na prodaj gamblerjem (lastnikom hazardnih igralnic). Kdor je veliko kupil od njega, je bil prost preiskave o dohodninskem davku. Pa je človek napravil s tem trikom veliko denarje, zvezna vlada pa na davku mnogo izgubila. To kajpada ni edinstveni slučaj. Sedaj je eden v preiskavi v Kaliforniji in drugi na vzhodu. Korupcija je v cvetu in vse konгрesiane preiskave pričajo, da se dejela vanjo čedalje bolj pogreza in pa vsled nje v demoralizacijo.

SENATNA PREISKAVA, ki hoče dognati, kako da se je razširilo tolikšno uživanje omamnilnih (narkotičnih) sredstev med šolsko mladino, ne samo med odraščimi, dokazuje, da v tej deželi raketer veliko lagje izhaja in obogati kot pa kak pošten grocerist. Vse se tako zdi, da bo tudi ta preiskava le cirkus, kakor je bila prejšnja. Nekaj raketerjev in bogataških gangsterjev bo ob svoje imovine, da se resijo zapora, a nasledili jih bodo drugi njihovi znanci in stvar bo tekla po starem traku.

KONTROLA nad cenami je "socializem". Tako trdijo prekupeci in pa zvezne farmarjev, v katerih ni nobenega farmarja temveč bankirji in drugi borzni špekulatorji. Ni jim za drugega kot da dobiček. Kaj njim mar inflacija! A ne vedo, ko pride polom, bo tudi njih prizadel. V vsakem gospodarskem polomu se dogode sprememb, kakor po vseki vojni, ker je vsaka koncem konca le polomija. Potem pa so posledice, bodisi komunizem, ali pa fašizem. Res močan kapitalizem se je ohranil edino v Združenih državah, ker ni bilo na naših tleh, od civilne vojne daleč še nobene vojne. Vrh tega smo se naselili z vseh vetrov

ljudje v deželu, ki je strategično na, tako prikladnih tleh kot nobena druga na svetu, vrh tega pa bogata na prirodnih virih in na pridnih ljudeh.

MARGARET TRUMAN je zelo pridno, vzorno, intelligentno dekle. Njen oče Harry se rad potegne zanj posebno kadar je kritizirana, ker bi rada postala slovita pevka, pa ni, čeprav se v ta namen tako trudi. A na potovanju po Evropi pa so jo bodisi v Angliji, v Franciji in drugje tako prisrno sprejeli, ker je ona vse drugačna Američanka kot pa so naše takozvane "filmske zvezde". Njen oče je tega tako vesel. In tudi ameriška javnost — tista namečki, ki se raduje poštenih ljudi.

ZLOČINSTVA vseh vrst se v tej deželi silovito množe — posebno med mladino. Nekaj je narobe v "našem načinu življenja" (American Way of Life). Posilstva, ropa, umori, raketerstvo, korupcija — in nobena kongresna komisija nima moči pritisniti zavoro, vse kar lahko doseže je, da vso to homatično dramatizira po televiziiji, v tisku in v radiu. Mladina se omamlja ob tem in ob enem je sedaj preiskovana radi spolnih orgij med njo ter omotičnimi sredstev, ki jo uvajajo vanje.

CENE ne bodo potisnjene nazaj. Tako je sklenil zvezni senat dne 27. junija. To je razumljivo, ker skoro vsi senatorji so ob nem prekupeci in tudi v vseh drugih ozirih le "biznismani". Navadni ljudje — odjemalci po domače, pa so brez veljave, bodisi v politiki in še manj pa v zakonodajah.

PAUL DOUGLAS se je dobro postavil ko je bil alderman v Chicagu. Bil je že takrat slovit profesor v University of Chicago in se navdušeno postavil v onih dneh za socialne pravice ljudi, ki so jim jih oblasti nezadovoljni, udninjani privatnim interesom, brutalno odvzeli. Takrat je

tudi indorsiral Normana Thomasa, ki je bil predsednički kandidat socialistične stranke, toda Douglas ni bil nikoli član socialistične stranke. To je omenjeno tu takoj zato, ker je enkrat na list pisal, da je bil. Ko se je pričela druga svetovna vojna, je postal Paul Douglas "war monger" na Rooseveltov strani. McCormickova Chicago Tribune ga je pozivala, da ker je za vojno, čemu ne gre vanjo? Pa se je vpisal med marine, bil poslan na Pacifik in vojno proti Japanu in bil ranjen v nji. To mu je pripomoglo, da je zaslovel tudi kot vojak, dasi je bil že v letih, ko se je vpisal v armado. In ne samo njegove politične zmožnosti, tudi to mu je pomagalo, da je bil izvoljen v zvezni senat, v katerem se je zelo uveljavil. Njegova napaka pred kakimi šestimi leti pa je bila, da se je silno razglutil nad komunisti in nad Sovjetsko zvezzo na način, ki ni bili konstruktiven. A sedaj pa se je posvetil boljši nalogi "moralizirati" Washington, oziroma uradništvo zvezne vlade. To je res boljši zanj — upajmo, da bo saj kaj malega dosegel na njemu.

"Čistka" na Kitajskem

Iz Formoze se množe poročila o čistki na Kitajskem v komunistični stranki, o čistki med učniki in o ogromnem preganjanju kmetov. AP poroča, da so komunisti pobili 600.000 posnekov. Isti viri pravijo, da je čistka natančno podobna onim, ki so se vrstile po revoluciji v sovjetski Rusiji. Ta poročila so lahko pretirana, a brez nič ni. Po revolucijah in civilnih vojnah se "čistke" kaj rade primerijo.

Komur je za resničen delavski list, naj naroci in agitira za "Proletarca".

Vedeti, kako svetovati, je umetnost učenja. — Amiel.

KOLIKŠNA JE VOJNA MOČ ZAVEZNIC SOVJETSKIE ZVEZE

Sovjetna Rusija ima v Evropi šest zaveznic. Te so Poljska, Čehoslovaska, Madžarska, Romunija, Bolgarija in mala Albanija. Do preloma s kominformatom je bila v tem bloku tudi Jugoslavija.

Angleški Royal Institute of International Affairs je izdal poročilo, da ima omenjenih šest dežel stalno pod orlojem med eden do dva milijona mož. Armade vseh so organizirane po vzoru sovjetske armade in nadzirajo jih višji sovjetski oficirji. Z rusko vred je to torej ena armada in že sedaj pod skupnim poveljstvom.

RAZGOVORI

(Konec z 2. strani)

ko časa še, to je odvisno od nas vseh. Človek je vesel, ko čita vzdobjudna mnenja somišljenikov in pa o prispevkih, ki jih dajejo listu v podporo naši starini. In tudi mlajši čitatelji.

Res treba po napeti vse sile, da vzdržimo naš list.

Toliko za danes. Prihodnjic se pogovorimo več kako najuprejšje pomagati Proletarcu, da ga ohranimo.

ISKRE

Modrost ni nič drugega kot resnica.

Najtanjši las meče svojo senco.

Niso povsod žabe, kjer je voda, a kjer sliši žabe, tam je voda.

Ker predsedski niso zidani na razumu, jih je z logiko nemogoče uničiti. — Tyron Edwards.

Hinavsko pravilo: "Poslušaj me, kako učim, a ne glej me, kaj delam."

Find just the range you want from these

But BUYS for Best COOKING

Get more style, better cooking features and dependable performance!</

STARA TEKMA DVEH STRANK V AVSTRIJI

Kdor pozna notranje politične razmere v Avstriji že od ustanovitve republike l. 1918-19, ta se ni začudil nad temno zmagom socialistov v letosnjih volitvah za predsednika republike, kakor se ne bi bil začudil nad morebitno temno zmagijo ljudske stranke ali demokristjanov. Borba za samo nekaj tisoč glasov ali nekaj poslanskih mandatov traja že od konca stare avstrijske monarhije.

Toda krščanski socialci so kmalu krenili s poti; že l. 1920 po prvih volitvah v parlament so se zvezali z velikomenskimi nacionalisti. Glavno navskršje je nastalo od tedaj, ko so se začeli naslanjati na Italijo.

Voditelj avstrijske ljudske stranke mons. Seipel se je že l. 1922 zavzemal za carinsko zvezo z Italijo, čeprav je prišel takoj malo prej na krmilo fašizem. L. 1929 je Seipel zopet nagnil, da je treba "obnoviti prisrčne odnose z Italijo." Po Seiplovih smrti je šlo vedno bolj navzdol. Njegov naslednik Dollfus je podpiral zunanj politično fašistične Italije v takšni meri, da se je po nalogu Mussolinija odločil, da bo strli socialisti z orojem in vislicami, samo da se jih znebi v političnem javnem življenu. Dollfusa niso tečaj dajega koraka odvracača ne "krščanska načela", niti ni predvideval, da bo z odstranitvijo socialistov zgubil najmočnejšo oporo v borbi proti vedno bolj nasilno nastopajočim hitlerjevcem v državi sami in v rajhu. Pri tem je padel od istega orozja, ki ga je uporabil proti socialistom. Za njim je Schuschnigg Avstrijo samo še pokopal.

Pri zadnjih predsedniških volitvah sta si stala nasproti starja nasprotnika, socialisti in krščanski socialci, vendar dva partnerja, ki sta hoče noče dolžna, da se sporazumeta. Zaradi njunih enakih sil so pri teh volitvah odločali "neodvisni", imenovani hitlerjevcji in komunisti. Demokristiani so zato koketirali s skrajnimi desničarji samo da bi pridobili njihove glasove. "Neodvisni" se niso mogli odločiti, ali naj bi postali liberalna, demokratična, velikomenska ali nacionalna socialistična-hitlerjevska stranka. Glavno strankino vodstvo je dalo svojim članom volilno svobojo nasprotne se je vodstvo na Dunaju izreklo za to, naj onotnih 190 tisoč pristaže odda bele ali neveljavne glasovnice. Na Solnograškem pa je njihov tamkajšnji voditelj objavil v listu "Die Presse" članek z naslovom "Jaz bom volil Gleissnerja", to pomeni demokristjanskega kandidata. Komunisti so stali na stališču, da pomeni poraz Gleissnerja poraz vlade, zaradi česar so se odločili za socialističnega kandidata gen. Koernerja in mu s tem prispomogli z zmagi.

Krščanski socialisti so mislili da bodo pridobili glasove "neodvisnih" s tem, če bodo socialisti ostro napadali. Zato so jih kljub dogovoru, da bosta obe stranki vodili volilno kampanjo v zmeren tonu in oblikah, hoteli prikazati tako, kot da bo zmaga socialističnega kandidata pomenila zmaga marksizma, komunizma, uvedbo ljudske demo-

Nižanje brezposelnosti

Census Bureau poroča, da je bilo v maju samo 1,609,000 brezposelnih, ali manj kot še v kateremkoli mesecu po drugi svetovni vojni.

ALI SODELUJETE?

Dolžnost vsakega delavca je pomagati v borbi proti krivicam in za boljše razmere.

SLOVENSKE IN ANGLEŠKE KNJIGE

Največja slovenska knjigarna v Zed. državah

Pišite po cenik PROLETARCU

2301 S. LAWNDALE AVENUE
CHICAGO, 23, ILLINOIS

SO TO VESELE ali žalostne udove? Njihovi može so bili nacisti krvniki, ki so dali pomoriti tisoče ljudi. Vzle temu je bila smrtna obsooba nad njimi sele letos izvršena. Njihovim vplivnim prijateljem se je posrečilo, da so pri ameriški okupacijski oblasti v Nemčiji izpostavljeni in odlog za drugim. Ker je iz tega cincanja nastal že velik mednarodni skandal, se je ameriška oblast končno le odločila izvršiti sodno zapoved. Obešeni so bili v prvi polovici tega leta.

Francova Španija in Zed. države v skupni "obrambni" zvezi

(Konec s 1. strani)

flirtanje s tem diktatorjem politično slaba poteza in da naj Amerika ne isče letalskih in mornaričnih baz v Spaniji. A Washington je ta svarila spet ignoriral in sredi julija poslal k Franku admirala Forrestu P. Shermenu z navodili za končni dogovor z njim. Amerika je vgrajala Franka za kakih šest ali sedem mornaričnih in letalskih baz v Spaniji. Obljubila mu je, da jih bo modernizirala na svoje stroške. Ob enem da dobi ameriško posojilo za ureditev polomljenih španskih železnic in cest.

(Admiral Sherman je na tej misiji prošlo soboto v Italiji na gloma umrl. Zadela ga je kap.)

Franko je bil dobrošen, dovolil je Ameriki baze za "posojilo", ki ga bo dobil, in ob enem izročil svojo deželo pod ameriško nadvlado.

Kaj pravi špansko ljudstvo?

Špansko ljudstvo kajpada ni imelo v teh kupčijah nobene besede, kakor je ni imelo kitajsko ljudstvo, ko smo s Čiang Kaiškom slično kupčevali kot sedaj s Frankom. Ko pa se je kitajsko ljudstvo zgenilo, je korupni Čiang Kaiškov režim zgubil bitko za bitko in končno pobegnil na otok Formozu. Miliarde, ki smo jih dali Čiang Kaišku, so bile, kar se ameriški davkoplačevalcev tiče, vržene v nič. Korišči od njih pa ima Čiang Kaišek s svojim sorodstvom, ki si je iz ameriških posojil nakradel —municije in drugega, ga imajo komunisti. Irving Pfau meni, da se politike ameriške vlade lahko prav tako polomi v Spaniji, kadar se je na Kitajskem. Kajti jasno je lahko tudi Washingtonu, da Franko nima za sabo španskega naroda temveč le bogato hierarhijo ter ostale vladujoči sloj, ki je sloj bogatašev. Franko si ne upa dovoliti v Španiji svobodnih volitev, ker ve, da bi v njih izgubil in moral bežati iz Španije.

Nesoglasja med Anglijo in Ameriko povečana

To, da se v Washingtonu na svoje zaveznice nič ne ozirajo, kadar hočejo kaj speljati skozi, draži v Angliji ne samo laborite temveč tudi konservativce, četudi slednji ne mrze Franka zato ker je Fašist, ampak ker je med vojno Angliji nagajal kolikor je mogel, le da v vojno ni šel proti nji. Diplomatico sicer angleška vlada še vedno govori zelo laskavo o ameriški vladni, a kadar pridejo skupaj na tajni sestanek, so pa Angleži napram Trumanovih vnanjih politiki jako kritični. Bil je tu večkrat pokojni angleški vnanji minister Ernest Bevin in tudi Attlee. Domenijo se za nekako skupnost v vnanjih politiki, a ko pridejo angleški diplomati domov, vidijo, da Truman in Acheson nadaljujeta po svoji stari poti.

Izgovori na Tita

Tisti v tej deželi, ki so izpostivali, da je Amerika postalne samo prijateljski Franku temveč tudi nekakšna njegova

zaveznica, odgovarjajo svojim kritikom tu, v Angliji in Franciji nekako takole: Res, da je Franko diktator in da je "bil" fašist. Toda mar ne pomagamo tudi komunistu Titu? Ali ni tu di on diktator? Ob enem je sovražnik našega (ameriškega) načina življenga, dočim je Franko pristaš ameriškega ekonomskoga reda.

Primera je slaba. Titu je na tem, da dvigne življensko raven (standard of living) jugoslovenskega ljudstva in se boril proti sistemski izkoriscenja, dokler ni bil zavrnjen. Franko pa se je boril za obavarovanje privilegijev, ki izkoriscajo špansko ljudstvo na pljučih.

Naj bo kakor že, dejstvo je, da je Amerika sklenila s Fašistom Frankom pač zaveznistva in skupne obrambe proti volji svojih dveh največjih zaveznic, Anglie in Francije. Svetu govorimo o demokraciji in štirih svobodnicih, a ob enem podpiramo reakcijo po svetu bolj in bolj. Rusiji je to prav, ker je s to taktiko nudimo zelo dober material v njeni propagandi proti "ameriškemu imperializmu."

Angleži ameriški vladci očitajo, da v svoji vnanji politiki in taktiki ne znabiti realistična. Dejstva pričajo, da je temu res tako.

Z UPRAVNIKOVE MIZE

(Konec s 3. strani)

ko Knol in družba iz Jugoslavije. Vinko je bil jugoslovenski konzul v Ghičagu in zelo priljubljen. Dalje Katie Hrvatin, Mary Andreas, Helen Trakonja, A. Zaverl in Mary Matjazic. Vse na obisku v Sloveniji. Pozdravnam posiljata tudi Frances in Etbin Kristian ter Tone Sel. Tar.

Iz Yellowstone parka nas pozdravlja znana milwaučenka Pauline Vogrich.

To naj za to številko zadostuje. Pozdrav vsi, ki se nas tu pa tam spomnijo in ki pomagajo Proletarcu.

Aleksander Rankovič, ki je jugoslovenski notranji minister, je poročal, da je bilo v Jugoslaviji v treh letih, namreč od preloma s kominformom, aretiran in obsojenih v zapor nad 8,400 oseb, ker so se navduševali za Titovi Jugoslaviji sovremeni sovjetski blok. Poročilo pravi, da so bili potem, ko so svojo zmoto priznali in jo popravili, izpuščeni.

Volitve v občinskih in krajavnih odboreh v Italiji so izpadle sicer tako, da imajo stare konserativne stranke v splošnem večino, toda glasovi socialistične in komunistične stranke, ki sodelujeta v njunem skupnem programu, so narasli. To je zelo presenetilo cerkev, de Gasperjevo krščansko demokratsko stranko in — Američane. Slednje zato, ker so pričakovalli, da se bodo volilci izkazali hvaležnim Ameriki za obilico dajatev, ki jih je od njih dobita Italija skozi ves čas po vojni.

NEKAJ RAZPRAVE O RAKU (KANCERJU) IN KAJ GA POVZROČA?

(Konec)

Kažipot za iskanje vzroka so bila in so že razna opazovanja in izkušnje zdravnikov. Naj jih nekaj navedemo: izkazalo se je n. pr. da delavci v nekaterih poklicih pogosteje obolevajo za rakom kot drugi ljudje. Zato pravimo takemu raku poklicni rak. Tako n. pr. rudarji, ki kopljajo v rudnikih urana ali drugih rudnikov, ki vsebujejo poleg druga tudi radioaktivne snovi (to so snovi, ki izvarevajo radijske žarke) obolevajo za rakom na pljučih (n. pr. rudnik v Joahimovu na Češkem). Delavci v rafinerijah olja dobre često raka na koži. Prav tako tudi tisti, ki imajo opraviti s katranom, smolami in s parafinom. Kmetje in mornarji, ki so veliko na soncu, dobre večkrat raka na nepokritih delih kože, zlasti na obrazu. Zdravnik radiolog dobre raka na koži rok, če dolgo delujejo nezaščiteni v območju rentgenskih in radijskih žarkov. Pri delavcih v tovarnah za anilinsko barvilo se pogosto naredi rak na poizkusih kot pa v živiljenju pri ljudeh. Včasih sicer res najdemo raka pri dveh ali več članikih iste družine, toda študij statistik je pokazal, da se pri otrocih in poznješih naslednikih raka v bodočih bolnikov rak ne pojavlja pogosteje kot pri tistih, pri katerih ni bil zaznamovan noben primer raka v družini. Brez dvoma bo po več generacijah (rodbin) skoraj vsaka družina lahko našla nekaj članov, ki so bili žrtve raka. Kar se tiče nagajenja posameznih človeških ras obolevanju za rakom, tudi ne je prav nikake jasnosti. Kajti različne rase žive v različnih pogojih, ki lahko vplivajo, da ta ali one rasa pogosteje oboleva za rakom. Ker poizkus s človeškimi rasami seveda niso mogoci, ne moremo ugotoviti, koliko krvide je na dispoziciji posamezne rase same, koliko pa v pogojih okolja, v katerem živi.

Vsa ta kratka navajanja naj bi citatelju vsaj površno prikazala težavnost in zamotnost vprašanja, zakaj in kako nastane rak. Pogosto namreč slišimo od laikov očitke, kako da žene vendar ne odkrijemo vzrokov raka.

Nedavno je bila v Zagrebu premiera nove drame Mirka Božiča "Skretinja". Tržačani poznamo mladega pisatelja po drami "Umik", ki ga je v lanski sezoni igralo SNG. Tudi nova drama se dogaja v času narodnoosvobodilne borbe in obravnavana ilegalno borbo proti okupatorju.

V Beogradu so slovensko proslavili stoletnico rojstva velikega srbskega realista Laze Lazarevića, o katerem govori kritika: da je veliki mojster kompozicije in stila, visoko umetniško in estetsko kultiviran in v svojih delih progresiven.

Ameriška književnica Pearl Buck, pisateljica "Kitajske trilogije" in drugih znanih romanov, je nedavno objavila svoj nov roman "Božji ljudje". Ameriška kritika označuje novi roman Pearl Buckove kot "krepko delo, v katerem dva človeka različne narodnosti, združena v zakonu, poskušata rešiti deželo bede."

Ameriško založniško podjetje "Kolumbija" je objavilo dnevnik Tatjane Suhotin, hčerke Leva Tolstoja. Dnevnik, objavljen pod naslovom "Tolstojev dom", predstavlja zanimiv dokument o še neznanih podrobnostih iz živiljenja velikega pisatelja in misleca.

"Ero z onega sveta", opera hrvaškega komponista Jakova Gotovca je doživel v Zagrebu svojo 150. predstavo. Premiera je bila pred dvema letoma in od tedaj dalje je Gotovčeva opera najuspešnejše jugoslovensko operno delo, ki so ga izvajali po vseh jugoslovenskih odrovnih tudi v Avstriji, na Češkoslovenskem, v Nemčiji, Italiji in na Finsku. Ljubljanska opera je "Ero z onega sveta" gostovala pred vojno v Trstu in dosegljiva velikanski uspeh.

Pred 75 leti se je v Vranju v Srbiji rodil Borislav Stanković, veliki srbski realist (umrl leta 1927), avtor znanega romana "Nečista kri", ki je preveden tudi v slovenščino in po katerem so napravili tudi scenarij za film "Zofka".

Dedijer "Dnevnik" v angleščini

V Londonu je meseca junija izšel "Dnevnik" Vladimira Dedijera v angleškem prevodu ki ga je oskrbel Alec Brown. Gre za skrajšano izdajo dnevnika, ki je bil objavljen v Jugoslaviji in ima naslov "S Titom skozi vojno". Knjigo je tiskala tiskarna "Alexander Hamington" na zelo lepem papirju in z velikim živilom fotografij.

V Bolgariji trebijo "titovce". Ta mesec je bil v Sofiji eden izmed njih obsojen na smrt drugi pa na dolge zaporne kazni. Obtoženi so bili špijoniranja v prid Titove vlade. Kot običajno v takih deželah, so "krivdo" vsi priznali.

Zbirka pesmi

"ZA LEPŠE DNI"

Spisala

Anna P. Krasna

Knjiga obsega 128 strani in stane

mehko vezana	\$1.40
vezana v platno	\$2.00

Slednjih je izdanih le omejeno število. Vsakdo, ki si jo naroči, mu jo bo pesnica podpisala. Naročila bodoši za mehko ali trdo vezano knjigo naročite na sledeči naslov:

"PROLETAREC"

2301 So. Lawndale Ave.

Chicago 23, III.

Pesmi Anne P. Krasne so pesmi iz živiljenja našega delovnega človeka, ki je šel po svetu za kruhom in se je vživel v novem svobodnem svetu, se boril za delavske pravice in za lepše dni svoje. Novem svetu rojene dece ... so pesmi domotožja po domovini onstran, pesmi velike, svobodne, a kontrastov polne nove domovine Amerike.

THE PEOPLE DECIDE

Let's consider the beef situation. Housewives are complaining that prices are too high. Editors are warning that shortages are due. Politicians are scolding cattle dealers for refusing to send steers to the slaughter houses. And, for the most part, all of them have been voting for the capitalist private-profit system all their lives.

What are these people kicking about? Don't they know that the only reason why business does anything is to make money. Beef isn't produced to be eaten — not primarily. The primary purpose is to make money. As much money as possible. That's the way private enterprise works. It's how the darn thing is supposed to work. It's how practically all of us would work if we were "in business."

The majority of us have been paying dearly for playing the wrong game. Also we've been complaining about the results of our own collective action.

There's no reason why the people couldn't use their government as an instrument for the production of abundance of everything — without profit. They could socialize the mines and the mills and the banks. Also the food industry from top to bottom. But they don't. And so they pay.

Apologists for the profit economy who want to fool working people do a lot of double-talk on the subject of prices and profits. They say that things are scarce and that, therefore, prices must be high. Nonsense! A keen demand doesn't increase the cost of everything. More likely it lowers cost. But demand does give the private owners a chance to boost prices and profits.

How much is a "fair" profit? One hears politicians talk about "fair" profit when, in reality there isn't any such thing. How much is a fair amount to win in a poker game? Each player is out to win as much as he can. When he thinks he has a winning hand he bets heavy and makes his victims pay.

As much as possible is the gambler's creed. It is also the creed of business. The older J. P. Morgan once said that the right price is all the market will bear.

The people who paid Morgan's price didn't agree with him. But they voted with him — for capitalism and against socialism — just as the meat buyers are voting with the big cattlemen and packers today.

Yes, it costs the average guy a lot of money to keep on casting Democratic and Republican ballots. When he does that he gives big business its billions and sends big business officials to Washington to rule him and regulate the economy for the preservation of the profit system.

Socialists wouldn't use the power of government merely to keep the common people in line with a profit system. They'd make human welfare their first consideration. They'd make all the basic industries the property of the people and produce abundance for the benefit of the people instead of for the profit of owners.

It's time for the kickers to understand that they're kicking about the result of their own decisions. It's time for them to make different decisions.

—Reading Labor Advocate

'Egotists' and 'Cynics' Publish Newspapers

Some newspapers "are owned by egotists who sincerely believe that their peculiar prejudices are divinely revealed truth, and who consequently feel justified in slanting the news to conform to their convictions."

Other newspapers "are operated by cynics who believe there is more circulation and profit in inflaming passions and pandering to the ignorant than in issuing responsible publications."

Who said that? Some "radical" critic? No, it was John Cowles, conservative publisher of the Minneapolis "Star" and "Tribune."

Of course, he claimed most daily papers are not like the ones he so well described, but readers are entitled to their own opinion about that.

Doctors Disagree Again

What's an ordinary man to do? No sooner do doctors convince him about some health peril or remedy, than other doctors come along and say it isn't true. For example:

For years, doctors and dentists have been telling us that infected teeth cause all sorts of serious human ills. Now 12 University of Michigan medical and dental scientists say that has been proved false by "long observation." "There is little, if any, evidence that removal of infected teeth relieves arthritis, rheumatic heart disease, or kidney, eye and skin disorders.

"Infected teeth should be extracted or treated, but not in hope of curing some disease."

Meat, Wages and Baloney

The meat industry says the cost of labor has increased more than the cost of meat since the Korean war began. Cattlemen protest the rollback in beef prices and claim factory workers can buy more beef with an hour's pay than ever before.

But the Bureau of Labor Statistics (BLS) says "tain't so,

One hour of factory labor in 1950 — on the average — could buy 1.6 pounds of round steak. In March 1951 — the last month for which figures are available — it could buy only 1.5 pounds.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

Denham a Lobbyist At Fee of \$10,000

Former 'Czar' of Taft-Hartley Act Registers as Agent of Big Can Company

As you might expect, Robert N. Denham is now a registered lobbyist. In a report filed with Congress, as required by law, he revealed he has landed a lobbying job with the big Continental Can Company at \$10,000 a year.

Denham served as "czar" of the Taft-Hartley Act for three years and seized every opportunity to wallop organized labor. President Truman fired him last October.

—Reading Labor Advocate

Is there Progress in Medical Care?

The Entorf family lived on a ranch in Montana some twenty years ago. It was thirty-five miles from a doctor but Montana is the land of the "Big Sky" and there was still the element of pioneering to make up for a lack of facilities to make life easier.

When young Johnny gashed his head, he was carried by his Mother to the road, his father being away from home with the car and there being no telephone for miles, where she flagged a passing car and he was driven the thirty-five miles to a doctor for repairs.

Today, we are living in the age of progress, the Atomic Era, in which men have been able to conceive and produce weapons which can wipe out an entire country in one night. We are no longer pioneering the land.

Paul Entorf, Jr., who was born on the ranch thirty-five miles from a doctor, is manager of a Farmers Cooperative elevator and oil company in a small town in Montana. A short time ago, his small daughter fell and cut a gash in her head. Did he, having progressed from his parents' early living conditions, call a doctor from a few blocks away? No, he drove his daughter forty miles to a doctor to have stitches taken in the wound.

He probably had a better car, maybe a better road, but he was five miles farther from a doctor than he was in his childhood more than a quarter century ago. It was a good doctor — a good hospital to which he took his child, but they were forty miles away — progress?

One of our staff is just back from vacation at a ski lodge. People were there from all over the world. One, a doctor from a big Eastern city, and one, a boy just out of high school, who wants to be a doctor.

"Don't do it," says the doctor. "Medicine is going to be socialized and there'll be nothing in it. And there are too many doctors anyway."

We hope the doctor is more truthful in diagnosing than in statements on too many doctors. A population of over 150,000,000 people needs to graduate more than 6,000 doctors per year. Forty miles or twenty miles or ten miles is too far to have to go to a doctor. — Gladys Talbot Edwards, in the NATIONAL UNION FARMER.

PROLETAREC

CARTELS BACK IN JAPAN?

Only U.S. Business Men Like Dulles' Treaty Draft

The cables from Japan indicate that American Big Business men are busy in that conquered land. In Japan, as in Germany before the war, all business was dominated by cartels, through which a few powerful groups controlled every industry in which the profits were really worth while.

General MacArthur insisted that these cartels be dissolved, at least in their previous forms. But now it appears that they have just been transferred to other groups, or to the old groups under other names.

Anyway, representatives of American interests appear to be well pleased with their efforts to complete "business arrangements" with the new Japanese trading companies.

They also appear to be well pleased with the draft of a treaty with Japan which has been drawn up by John Foster Dulles, himself a member of a Wall Street law firm with international connections, who is serving as a special representative of the State Department.

But Dulles has found that there are Big Business lawyers in London and in other capitals who are not too pleased with his work. They represent interests which have had profitable dealings with Japan in the past, and they are afraid the Yankees are trying to crowd them out.

Russia chimes in to insist that it has an interest in Japan and that China does, too. By China, of course, Moscow means the Chinese "Reds."

The French also have put another stumbling block in the path of the treaty, with a demand for \$2 billion in "reparations" from Japan. That will shock some Americans, since this nation, after paying most of the cost of defeating the Japs, has asked no reparations, but instead is continuing to pour money into that land for feeding the needy and rebuilding its cities.

Mark Twain on witch-hunting and war (he was agin 'em!)

(More worthy of reflection than ever in this possibly decisive month for peace is Mark Twain's statement on war, part of which we have previously published. This is the whole passage from *The Mysterious Stranger*, least-known of Twain's mature work. (*Collected Works*, Harper & Bros., 1906). The principal character is Satan, who can speak with cynical frankness. The scene is Vienna, 1590. Satan is talking to Theo Fischer, the young man who tells the story.)

"I know your race. It is made up of sheep. It is governed by minorities, seldom or never by majorities. It suppresses its feelings and its beliefs and follows the handful that makes the most noise. Sometimes the noisy handful is right, sometimes, wrong; but no matter; the crowd follows it. The vast majority of the race, whether savage or civilized, are secretly kind-hearted and shrink from inflicting pain but in the presence of the aggressive and pitiless minority they don't dare to assert themselves. Think of it! One kind-hearted creature spies upon another, and sees to it that he loyally helps in iniquities which revolt both of them. Speaking as an expert, I know that ninety-nine out of a hundred of your race were strongly against the killing of witches when that foolishness was first agitated by a handful of pious lunatics in the long ago. And I know that even today, after ages of transmitted prejudice and silly 'teaching,' only one person in twenty puts any real heart into the harrying of a witch. And yet apparently everybody hates witches and wants them killed. Some day a handful will rise up on the other side and make the most noise — perhaps even a single daring man with a big voice and a determined front will do it — and in a week all the sheep will follow him, and witch-hunting will come to a sudden end.

Monarchs, aristocracies and religions are all based upon a large defect in your race — the individual's distrust of his neighbor, and his desire, for safety's or comfort's sake, to stand well in his neighbor's eye. These institutions will always remain, and always flourish, and always oppress you, affront you, and degrade you because you will always be and remain slaves of minorities. There was never a country where the majority of the people were in their secret hearts loyal to any of these institutions."

I did not like to hear our race called sheep, and said I did not think they were.

"Still, it is true, lamb" said Satan. "Look at you in war — what mutton you are, and how ridiculous!"

"In war? How?"

"There has never been a just one, never an honorable one — on the part of the instigator of the war. I can see a million years ahead, and this rule will never change in so many as half a dozen instances. The loud little handful — as usual — will shout for the war.

The pulpit will — warily and cautiously — object — at first, the great dull bulk of the nation will rub its sleepy eyes and try to make out why there should be a war and will say earnestly and indignantly, 'It is unjust and dishonorable and there is no necessity for it.' Then the handful will shout louder. A

few fair men on the other side will argue and reason against the war with speech and pen, and at first will have a hearing and be applauded; but it will not last long; those others will outshout them, and presently the anti-war audiences will thin out and lose popularity. Before long you will see this curious thing: the speakers stoned from the platform and free speech strangled by hordes of furious men who in their secret hearts are still at one with those stoned speakers — as earlier but do not dare to say so. And now the whole nation — pulpit and all — will take up the war-cry and shout itself hoarse, and mob any honest man who ventures to open his mouth; and presently such mouths will cease to open. Next the statesmen will invent cheap lies putting the blame upon the nation that is attacked, and every man will be glad of those conscience-soothing falsities, and will diligently study them and refuse to examine any refutations of them; and thus he will by and by convince himself that the war is just and will thank God for the better sleep he enjoys after this process of grotesque self-deception."

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.

The same is true of other cuts of beef. Factory workers couldn't buy as much rib roast, chuck roast, hamburger or veal cutlets with an hour's pay in March of this year as they could last year.</p